

Σύμης Χρυσόστομος: Όσα δεν μπορούν οι άνθρωποι, μπορεί ο Θεός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Την Κυριακή ΙΒ΄ Ματθαίου και μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου του θαυματουργού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος, χοροστάτησε στον Όρθρο, ευλόγησε τους Άρτους και τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον παλαιό Ιερό Ενοριακό Ναό Τιμίου Σταυρού Σύμης, με συλλειτουργό του τον Πρεσβύτερο π. Γεώργιο Κακακίό και τον Ιεροδιάκονο π. Παύλο Τερεζάκη, ενώ την ι. υμνωδία απέδωσε γλυκυφθόγγως ο Ιεροψάλτης κ. Ελευθέριος Ξηράκης μεθ΄

ετέρων.

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Ο Σεβασμιώτατος δραττόμενος της ευλογημένης αυτής ευκαιρίας, ομίλησε προς

τους εκκλησιαζομένους πιστούς, λαμβάνοντας αφορμή από την μνήμη του εορταζομένου Αγίου και το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα της αναζητήσεως της Βασιλείας του Θεού εκ του πλουσίου νεανίσκου, γεγονός το οποίο συνέβη σύμφωνα με την διήγηση του Ευαγγελιστού Ματθαίου ως εξής:

Μια μέρα, ένας πλούσιος νεαρός και με εξέχουσα κοινωνική θέση στον Ισραήλ, πλησιάζει τον Κύριο. Παρότι τα είχε όλα, του έλειπε κάτι και αυτό αναζητούσε. Άκουσε για τον Κύριο, που μιλούσε περίφημα και μοναδικά, και η καρδιά του αναγαλλίασε. Έτρεξε και Τον βρήκε. Μιλούσε ο Χριστός, άκουγε εκείνος και μέσα του αντιλάλησε κάτι διαφορετικό: Ο πόθος για την αιώνια ζωή και πατρίδα. Αυτό ήταν τελικά που του έλειπε, κι αυτό το ενσάρκωνε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Γι' αυτό και σαν σταμάτησε να ομιλεί ο Κύριος, τρέχει αυτός, γονατίζει μπροστά Του και Του λέγει: «Διδάσκαλε αγαθέ, τι να κάνω, για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;».

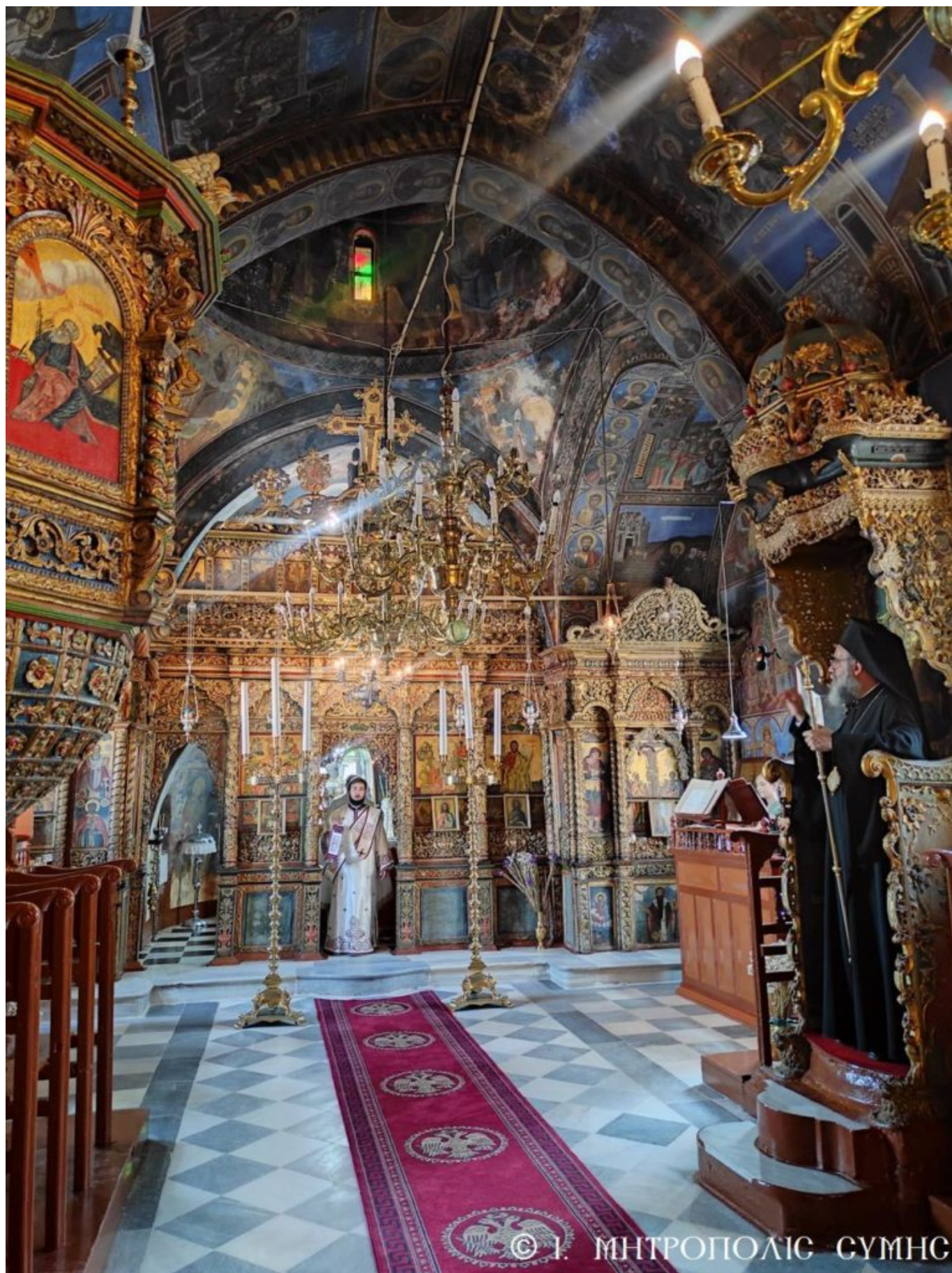
© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Ο Κύριος τον παραπέμπει στις εντολές της Μωσαικής νομοθεσίας, και όταν αυτός

επιμένει, λέγοντας ότι αυτές τις τηρεί εκ νεότητός του, ο Κύριος τον προσανατολίζει στην τελειότητα: να ακολουθεί Εκείνον, κάνοντας πέρα όλα τα υλικά αγαθά του. Η αντίδραση του νεαρού είναι απογοητευτική: «ακούσας τον λόγον απήλθε λυπούμενος». Και κείνος, τότε, ελυπήθηκε πολύ. Δεν μπορούσε να το κάνει. Ήταν δεμένος με τα κτήματα και τα χρήματα και τις επίγειες αξίες. Κι έφυγε λυπημένος. Αυτή είναι η τραγωδία του ανθρώπου, να ζητάει την αιώνια ζωή, και να 'ναι δεμένος πολλές φορές στα υλικά αγαθά αυτού του κόσμου. Αν ο νεανίσκος είχε ως προτεραιότητα την σχέση του με τον Θεό, την ένταξή του στην Βασιλεία Του, θα ανέτρεπε τα πάντα στην ζωή του, προκειμένου να το επιτύχει.

Και στην συνέχεια, καθώς έφυγε ο νεαρός, ο Χριστός είπε, πως «δύσκολα μπαίνουν οι πλούσιοι στη Βασιλεία του Θεού». Και εν συνεχεία στην ερώτηση των μαθητών, ποιος μπορεί πιά να σωθεί, Εκείνος τους κοίταξε κατάματα, με νόημα, και τους είπε: «Αυτό είναι αδύνατο στους ανθρώπους, είναι όμως δυνατό στον Θεό». Γιατί, όσα δεν μπορούν οι άνθρωποι, μπορεί ο Θεός.

Ο Χριστός μας λέγει ότι ο άνθρωπος δεν σώζεται μόνος του. Τον σώζει Εκείνος

εντός της Εκκλησίας με την Χάρη Του και με την αγιαστική δύναμη των Μυστηρίων της, διότι από την πεσμένη φύση μας είμαστε ατελείς, αμαρτωλοί, ένοχοι. Μόνον η Χάρις του Θεού μας κάνει δικαίους, αγίους, σεσωσμένους. Ας αφεθούμε στα χέρια του Θεού με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας και την διάνοιά μας και Εκείνος με την φιλόανθρωπη αγάπη Του, θα οικονομήσει την σωτηρία μας. Αμήν!

Ακολουθεί το φωτογραφικό λεύκωμα της λειτουργικής συνάξεως.

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ